

Publicerad 2005-08-05 18:13 av San

Universum, vägen till kohagen

för 20 år sedan
förstod jag inte

såpbubblor och
myrstackar byggde
min värld

universum var
vägen mellan
sommarhuset och kohagen

det ondaste onda
var skrapsår på knäna
eller en tumme klämd
i en bildörr

den största sorgen
var en glass tappad
eller barbiedockor
snaggade av lillebror

livet var det mellan
frukost på altanen
och gonattkramen

rädslor var ormar
i stenröset och
”måste alla
bli gamla och dö?”

.

sen mp3 dvd
sms mms icq
msn

alla bokstavskombinationer
tuggar på mig

bland prestationsmonster
lyckokrav, prestige och
masker

aldrig tårar
inga misslyckanden

du hör väl vad jag säger,
inga misslyckanden

.

sen de där timmarna
på tåget

du reser bort,
säger ni

när trähusen
skymtar mellan träden
saktar hjärtat ner

jag kan andas igen
och det är aldrig
halva andetag

hem, säger jag
alltid hem

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren San med Poeter.se id #4057 innehar upphovsrätten